

Володимир УДОВИЧЕНКО, мер міста Славутич:

МАЙБУТНЄ НАШОГО МІСТА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НАС УСІХ

Нещодавно пройшла загальноміська культурно-мистецька програма «Славутичанин року». Це щорічне нагородження в прямому ефірі людей, які забезпечують життєдіяльність міста Славутич, активних, високопрофесійних, талановитих, творчих громадян, які своїми працею і справами примножують добробут міста.

Місто Славутич — символ відродження, мужності, єднання і дружби народів, які згуртувалися, щоб разом перемогти чорнобильську трагедію. Два з половиною десятиліття минуло відтоді, як на мапі України з'явилося це місто. Усі ці роки ним незмінно керував наш співрозмовник Володимир Петрович Удовиченко — доктор економічних наук, професор. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки та Міжнародної премії ім. Вернадського, представник України в Конгресі місцевих та регіональних влад Європи, голова координаційної ради Фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні, Президент Всеукраїнського громадського об'єднання «Клуб мерів», також є головою Асоціації міст-спутників атомних електростанцій України.

— Розкажіть, будь ласка, про вже традиційну сьогодні програму «Славутичанин року».

— Це передусім величезна робота. Зараз вона відбувається на професійному рівні, а це, у свою чергу, висока оцінка команди, яка прадає над цим заходом. Сьогодні це вже дев'ята програма «Славутичанин року». Наша програма — це традиційне підведення підсумків у Славутичі соціально-економічного розвитку міста за попередній рік, яке транслюється в прямому ефірі. В кіноконцертному комплексі збирається близько 500 славутичан, причому моя квота для участі в цих зборах — це керівники підприємств, організації, члени виконкому, депутати

міської ради, профспілки. Всі інші присутні — люди, які прийшли самі. Вони можуть вільно задавати запитання міському голові. Подібні дії проходять дуже насичено і цікаво. Люди спокійно говорять зі мною про свої проблеми.

Я хочу навчитися сучасній соціальній психології, намагаюся чітко зрозуміти проблеми людей. Це величезна робота. Тому ми вийшли на програму, враховуючи здобутки загальноукраїнської програми «Людина року» і схожих програм за кордоном. Ми вийшли на мистецьке дійство, яке може передати цей соціально-економічний розвиток, ті здобутки, які є, але через мистецьке дійство.

Саме такою є наша сьогоднішня програма. Ми хочемо відзначити і прославити людей, які своїм трудом улаштовують своє рідне місто. Майбутнє міста залежить від усіх нас — його мешканців. Так само і майбутнє України залежить від кожного з нас. Саме розуміння цієї філософії виводить на зовсім інший рівень суспільних відносин.

Якщо брати наше географічне розташування в Чернігівській області, то з урахуванням території це наш величезний мінус. Однак сьогодні Славутич відповідає не лише за себе. Ми співпрацюємо з навколишніми районами, що, сподіваюся, призведе до майбутньої адміністративно-територіальної реформи.

Наше місто нині можна назвати містом-регіоном. Головна ідея, до якої ми всі будемо йти, — високі стандарти життя. Пріоритетом залишається збереження соціальної інфраструктури, місто сприятливе до підрастаючого покоління, до дітей загалом. Ми зробимо все, аби створити якомога більше робочих місць.

Інший пріоритет — це будівництво житла, реалізація державної програми зняття з експлуатації блоків Чорнобильської атомної електростанції, приведення об'єкту укріплення до екологічно безпечного стану, це також 200-квартирний будинок. Це зобов'язання держави, яке вона повинна виконати перед славутичанами. Потрібно усвідомити й оцінити роботу, яку щодня роблять працівники атомної електростанції.

слово МЕРУ

Наш нинішній захід дуже важливий. Він подобається славутичанам, до нього довго готуються. Кожен рік ми визначаємо номінації — залежно від тих пріоритетів, які має Славутич на той момент. Наприклад, у цьому році Славутич засипало неймовірним снігом, з яким потрібно було впоратися. У зв'язку з цим з'явилася нова номінація — «Кращий тротуар».

Починається сьогоднішня програма героїкою пам'ятних днів Другої світової війни, яка супроводжуватиметься нагородженням ветеранів — ноАів історичної пам'яті, здатних перемагати у важких умовах. А закінчиться програма героїкою чорнобильців, адже цього року ми відзначатимемо 25-ту річницю Чорнобильської катастрофи.

— Чи тяжіє над людьми чорнобильська проблема? Чи вони зробили висновки і пішли вперед?

— Славутич — це колектив Чорнобильської станції, який зібрався з усього колишнього Радянського Союзу, щоб відновити роботу станції. Цю роботу було зроблено. Тому ніяких проблем щодо цього не було. Можна сказати, що люди переймаються, що ті (зокрема західні партнери, які ініціювали закриття), від кого залежить виконання майбутніх робіт на ЧАЕС, не розуміють суті величезної відповідальності за вирішення цих проблем.

Сьогодні ми повинні привернути увагу всіх на величезну кількість програм, які треба вирішити, аби всю цю систему привести до екологічно безпечного стану. Україна сама цього всього не зробить. Наприклад, ми повинні зібрати 650 млн. євро. Самотужки ми цього не зробимо, а разом з усіма країнами нам це вдасться.

Я вірю, що все задумане здійсниться. Адже ми — талановита і працьовита нація!!

Спілкувався Ігор КРАВЧУК

